

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԿՐԱՆՈՐԴԻ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

ՀԱՅԿԱԳԻՐ ԳՐԱԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԵՐ

Տարեկան գինը 10 բուրլի կէս տարվանը 6 բուրլ.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлис, редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլեֆոն № 253.

Ամբարշտութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէից).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լիզուով.

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.
Տէլեֆոն № 253.

ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ

(33-րդ ՏԱՐԻ)

ԱՌԱՋԻՆԻՍ 1905 ԹԻՄԱՆԻՆ

«ՄՇԱԿ» ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱՐՈՒՄ ԵՒ ՆՈՅՆ ԱՐԾՐՈՒՆԵՐԻ

ամէն օր, բացի տօն օրերէն յաջորդող օրերէից:

ԲԱՅՎԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒՄ. «Մշակ» տարեկան գինը 10 բուրլի է, տասն և մէկ ամսովանը նոյն
պէս 10 բ., տասն ամսովանը՝ 9 բ., ութ ամսովանը՝ 8 բ., եւթ և վեց ամսովանը՝ 6 բ., հինգ
ամսովանը՝ 5 բ., չորս ամսովանը՝ 4 բ., երեք ամսովանը՝ 3 բ., երկու ամսովանը՝ 2 բ. և մի ամս-
ովանը՝ 1 բուրլի:

ԱՐՏԱՍՆԱԶԱՆԱՆ ԲԱՅՎԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ամերիկայի բաժանորդները պէտք է
վճարեն տարեկան 6 դոլար. եւրօպայի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի
բաժանորդները՝ 10 բուրլի:

«Մշակին» գրվել կարելի է ՊԵՏԱԳՐԱՏԱՆԸ. (Բազմաբնայ և Բարօնակայա փողոցներ
անկիւն):

Կայտարարութեան ուրիշ քաղաքներէ «ՄՇԱԿ» գրվելու համար և առհասարակ նամակներ
և ծրարներ ուղարկելիս, պէտք է դիմել հետեւի հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция «МШАКЪ»,
իսկ արտասահմանէ՝ ТИФЛИС, Rédaction du journal «MSCHAK»:

Յայտարարութիւնները ընդունվում են բոլոր լիզուներով:

Ա. Պ. ԱՌԻԿ ԲԱՅՎԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԶԷ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ

ԲՈՒՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Միայն ընդհանուր գէպում.— Ներքին
ՏԵՍՏԻՆԻՆ. Մամուլ. Հայոց ներկայացումը
Բազում. Տգիտումը մի անգամ էլ փառա-
ւորվեց. Նամակ Անաթոլիայի գաւառից. Ներ-
քին լուրեր. ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՏԻՆԻՆ. Պատե-
րազմի շուրջը.— Հեռագրի միջոցով.— ՏԵՍՏԻՆԻՆ
ԲՈՒՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ:

ՄԱՍԻՆ ԸՆԴՀԱՆՈՐԴԱՆ ԳԵՂԱՐՈՒՄ

Մեր ընթերցողները շարունակ կար-
դում են տեղեկութիւններ Բազումի
նաւատորմի շարժման մասին գէպի հե-
ռուր Արեւելք: Հեռագրից հաղորդե-
ցին, որ ճապոնական սկսել են լուրջ
կերպով խորհել թէ ինչ վիճակ կը ստեղծ-
վի, եթէ ռուսական նաւատորմը իսկապէս
կերկայ հապոնական ծովափերում: Եւ
նրանք պատրաստվում են «H. B.» լրա-
գիրը իր կողմից խիստից է համարում
չաշխատել նաւագնացներու հակառակորդի
ոյժը, այլ լաւ կը խորհի նրան, նպատա-
կայարար եղանակով կազմակերպել մա-
քառուկութիւնը Առաջ ենք բերում լրագրի մի
քանի խորհրդածութիւններ:

Առաւելու կան թէ հապոնական
թիւզանքները շատ ուժեղացան իրենց
փաշտել են: Բայց դա սխալ է: Արեւելքի
մեծ թիւզանքները չեն գիտնում 80—
100 անգամ ուժեղացան: Սակայն չը
պէտք է մոռանալ, որ թիւզանքները եր-
կու թաղանթ ունենալ արտաքին և ներքին:
Արտաքինը առ հասարակ շատ ամուր է
լինում և սակաւ գէպերում է փառա-
ւորվում. իսկ ներքինը թէ՛ն շուտ է քայքայ-
վում, բայց կարող է հեշտութեամբ փո-
խարինել նոր խորոշակով: Ուստի միթէ
կարելի է ենթադրել, որ հապոնացիները,
նախատեսելով Բազումի էսկադրայի գա-
լուստը, հոգ չէին տանի նախապէս նո-
րորդեւրո իրանց թիւզանքները ներքին
մասերը: Զիշէլ է, այդպիսի մասեր ճապո-
նիայում չը կան և նրանք բերվում են
Անգլիայից, սակայն քանի որ ծովը հա-
պոնացիների ձեռքին է, առանձին դժուա-
րութիւն չը կայ Արեւմտեան գործարա-
նից տառնալու թիւզանքների բոլոր ան-
հրաժեշտ մասերը:

Եւ հապոնացիները դեռ բաւական ժամա-
նակ ունենալ ամէն տեսակ նորոգութիւն-
ներ անելու համար: Քանի որ Պորտ-Ար-
տուրի ռուսական նաւատորմը արգելված
է չորս ամսից ի վեր իր նաւահանգստում,
հապոնական նաւատորմը փառաւորում

ւերը հնարաւորութիւն ունենալ մաս
դնալ Մասեթի նաւաշինարանը և այնտեղ
կարկառակ և նորոգվել հանգիստ կեր-
պով: Զիշէլ է, որ եթէ Պորտ-Արտուրի
նաւատորմը վերադարձած չը լինէր Պորտ-
Արտուր, այլ մի կերպ ձգած լինէր իրան
Վլադիվոստոկ, այժմ նա սպառնական մի
ոյժ կը լինէր հապոնացիներին դէմ, բայց
անցածը անցել է:

Եւ հապոնացիները սիրում են իրանց ոյժը
ծածկել և իրանց մասին աննպաստ լու-
րեր տարածել: Այն ժամանակ, երբ
ռուսական նաւատորմը Վլադիվոստոկ ա-
ռաջնորդութեամբ պէտք է դուրս գար
Պորտ-Արտուրից, համայն աշխարհի բոլոր
լրագիրները լինէին տեղեկութիւններով
հապոնական նաւերի կրած փառանքի և
նրանց վրեւիտական ոյժի թուլութեան
ու անպիտանութեան մասին: Եւ հապոնա-
ցիները չէին հեղքում այդ լուրերը: Եւ
արդեօք այդ լուրերը մասամբ չէին սխա-
լեցրել Պորտ-Արտուրի ռուսական նաւա-
տորմի ղեկավարներին, որոնք միայն
մաքառման ժամանակ տեսն թէ ինչ ա-
հագին ոյժի դէմ են նրանք կռոււի:

Եւ հապոնացիները ունենալ ներկայումս ի-
րանց արտադրութեան տակ լաւ նաւա-
շինարաններ, որոնցից զուրկ կը լինի
Բազումի նաւատորմը, որովհետեւ նրա
և Վլադիվոստոկի մէջ հանգնած կը լինեն
թիւզանք նաւերը: Այդ հանգամանքը,
անկասկած, պէտք է նեղել ծովապետ
Րոժոնսովսկիին: Անկարող լինելով խո-
շոր նորոգութիւններ անել փառաւոր ճա-
ւերում, նա ակամայից ստիպված պէտք
է լինի աւելի զգոյշ լինել և աւելի պա-
կաս չափով համարձակ քան նաւապետ
Տօգօն:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՏԻՆԻՆ

ՄԱՍԻՆ

Առանց նախապարմունքների մարդկու-
թիւնը սարել, կարծես, չէ կարող: Ամենահին
ժամանակներից մարդը սիրել է խորութիւն-
ներով բաժան. բաժան անել իր ահագին ցեղը:
Խորութիւն կաշի գոյնի, աշխարհագրական
պայմանների, կրօնի, ազգութեան, դասակար-
գերի կողմից. խորութիւն, որ անունների ու
վերագրիների անմեղ խաղ չէ կող, այլ լցրել
է աշխարհը արիւնով, արտասուքներով, հաս-
տատի է դարձրել հարստահարութիւն,
զարնուրի սարկութիւն, տանջանք ու զրժ-
բախտութիւն: Ինչիւր ասէր չէ հնարել մարդը

իր նմանին կեղեքելու, թշուառացնելու հա-
մար: Նա նոյն իսկ հնարել է արեւի խորու-
թիւն, ստեղծել է ազնիւ և անազնիւ արեւնի
հրէշաւոր առասպելը: Նա ճնշել, մահացրել է
իր նմանին այն պատճառով, որ նրա մէջ ու-
րիշ տեսակ հաւատալիք, տարբեր կրօն է տե-
նել: Գիտութիւնը գիտելից այդ խորութիւն-
ների դէմ, ոչնչացրեց շատ երեխայական նա-
խապարմունքներ, բայց ինչպէս ասացինք,
մարդկային գործը, կարծես առանց նախա-
պարմունքների առաջ չէ կարող գնալ. և
գիտութիւնը, նախապարմունքների դէմ գը-
նալով, ինքն էլ ստեղծեց նախապարմունք-
ներ: Ահա այդ տեսակ մի գիտնական նախա-
պարմունքի դէմ վրնվել է այժմ նոյն գի-
տութիւնը:

Յայտնի է, որ XIX դարում ստեղծվեց այն
գիտնական թէօրիան, թէ բոլոր եւրօպական,
բազմակիթ ազգերը ծագում են արիական
ցեղից, որ նախապարմունքներով ժամանակներում
դուրս եկաւ Միջին Ասիայից և տարածվելով
աշխարհի գոյնները կողմերում, դարձրել ըն-
թացում ստեղծեց այն բարձր կուլուրան,
որ այժման բազմակիթութեան ծնողը դար-
ձաւ: Այդ թէօրիան գլխաւորապէս համեմա-
տական լիզուադիտութեան գիտն է: Արիա-
կան ցեղին, ինչպէս գիտէք, վերագրվում են
հոգեկան բարձր յատկութիւններ, դա առաջին
ցեղն է մարդկութեան մէջ, դա մարդկութեան
ծաղիկն է և միւս ցեղերը նրա առջև շատ ու-
շատ ստոր են: Իւրաքանչիւր եւրօպացի հը-
պարտութեամբ զգում է, որ իր երեխաների
մէջ արիական արեւն է ծագում: Մենք, հայերս
էլ, նոյն պարմունքով լեռնում ենք մի առաւե-
կան ծագումը:

Բայց արիական թէօրիան վաղուց ի վեր
ենթարկված էր սաստիկ կասկածներին: Գի-
տական ընդադառնութիւնները ցոյց էին տա-
լիս, թէ որքան խախտու ու անկայուն է հա-
մեմատական լիզուադիտութեան լոյս աշխարհ
հանած այդ բարձր ու ազնիւ ցեղի գոյու-
թիւնը: Այժմ, ըստ երեւոյթին, գիտութիւնը
այնքան փառաւոր է ձեռք բերել, որ ժամանակ
է համարում վերջնականապէս հրաժարվել ա-
րիական ցեղի մասին կազմված գիտնական
նախապարմունքներից: Գոնէ այսպէս է հաւա-
տացած ֆրանսիացի գիտնական Ժան Ֆիլոսո-
ֆ: Նա խոսում է ցեղական բաժանմունքների
մասին, իրեն մի փառաւոր ուսուցիչի մա-
սին, որ մի շատ չար գեր է կատարում ազ-
գերի սոցիալական կենսից մէջ: Ահա ինչպէս
է «НОВОСТИ» լրագիրը պատմում Ֆիլոսոֆի յո-
ղուածի բովանդակութիւնը:

Գրեթէ և խոսակցութիւններ մէջ միշտ
գործածվող «Եւրոպի», գալլեր, գերմանա-
ցիներ, արիացիներ» խօսքերը ուրիշ ոչինչ
չեն, բայց միայն ձայներ, որոնց գոյութեան
ստան մենք միայն ցուց կարող ենք յայտ
նել: Ամեն մի ստույթիւն անպատճառ որ և
է չարքիւր աղբիւր է դառնում, ուստի նրան
պէտք է արմատախիլ անել ինչպէս անհա-
տակաւ, այնպէս և միջապալի կենսից մէջ:

Աշխարհայեցող և բարոյագիտութիւն ո-
րոշելու համար յաճախ այժմ էլ դեռ գործ
են անում «արիական» բառը, և «ոչ արիա-
կան» բառը պէտք է արտայայտէ հասկացո-
ղութիւն մի ինչ որ ստոր բանի մասին:
Այսպիսի հայեցող պատճառ է դարձել,
որ չլիզվել են հազարաւոր խեղճ մարդիկ,
որոնց համարել են մի ստոր ցեղի պատկա-
նող, հետեւաբար և արիական բարձր ցեղին
թշնամի: Մինչև անգամ մեր քանդակորդ
դարում բազմա-կրթված ազգերը գեռ չեն
կարողանում ազատվել այդ մոլորութիւններից:
Ճշգրտական ծագման նախապարմունքը կա-
րելի է նմանեցնել մի մուրճի, որ մարդիկ
յօժարեալաւ լիքնաբեր բռնած են իրանց
գիտնական վրա, չլիքայիով միտքը և նա-
խապարմունքներն նոր ու նոր գոհեր բե-
րելով:

Որքան խոր են թափանցում այն դաւա-
նութեան մէջ, որ իր հիմքով համարվում
էր անվիճելի, սխեման աւելի մենք համոզ-
վում ենք, թէ որքան երեւոյթական է նա:
Երկար ժամանակ պահպանվող այդ հաւա-
տքը անաչառ վերլուծութեան չէ դիմա-
նում. նա փրկում է ամբողջ խոսակցութիւն-
ները ցեղական ծագման մասին, որ այնքան

կորստաբեր է մարդկութեան խաղաղ և նը-
պատակաւոր մար գործընթացի համար: Շատ
ժամանակ չէ, որ Գ. Հարտման ասաց թէ
«արիացի անուանվածները մի ազգ են, որ
երբեք գոյութիւն չէ ունեցել և միայն երե-
ւակայութեան արգիւնք է ներկայացնում»:
Իսկ Վիրսով ասում է. «Արիացիները, ինչ-
պէս ազգ, երբեք յայտնի չեն եղել»:

Մեր ժամանակ 1000 հատ եւրօպացիներ-
բից 999 ը համոզված են թէ արիական
ծագում ունեն և, ի հարկէ, մարդկային
մոլորութիւնների պատմութեան մէջ ամենից
շատ աչքի ընկնող տեղ կը բռնէ այդ վար-
դապետութիւնը ազգերի ծագման մասին և
կը լինի մի ապացոյց թէ ինչպէս սխալ-
ները յատուկ են բոլոր մարդկանց:

Յողուածի մէջ բերված են և ապացոյցներ
որ չէ եղել արիական ազգ, որ մինչև այժմ
գոյութիւն ունեցող ենթադրութիւնները հիմք
չունեն: Այդ ապացոյցները մենք այստեղ չենք
բերել: Կարևորն այն ընդհանուր մարդկային
հարցն է, որ նախապարմունքները ստեղծել է
չարքիւր, որ նրա պատճառով փառաւոր է մարդ-
կային առաջնորդութիւնը, երջանկութիւնը:
Եւ որովհետեւ ամէն բան, որ խղիւղում է
հանդիսանում հանրամարդկային գաղափարի
առաջ, պէտք է համարվի մեծ դժբաղդութիւն,
ուստի հարց է ծագում՝ Բեր կանհետանայ այդ
փառաւոր նախապարմունքը:

Կանցնեն, ի հարկէ, դարձը, մինչև որ կը
չնշվեն այն կարծիքները, որոնք իսկ մտա-
ծութեան արգիւնք են եղել, իսկ մինչև այդ
մարդիկ կը շարունակեն հաւատալ գոյու-
թիւն չունեցող ցեղական ծագման:

Գրեթէ... Ահա այդ է ցուցադրւում Մի նա-
խապարմունքի համար դարձը... Դա շատ

ՀԱՅՈՑ ՆԵՐԿԱՑՈՒՄՆԵՐԸ ԲԱԳՈՒՄ

(Նամակ Բազումից)

Երգչուհի Տօնկան սիրում է բուն և խան-
դում սիրով նկարիչ Մարիօ Կալապալիսին, որի
մօտ ապաստան է գտնում հանրապետական
Չէզոտէ Անշլիտտիւն, փախչելով Հոսիոյ բան-
տից, որտեղ նա պահվում էր իրեն քաղաքա-
կան յանցանքով: Մահվան պատժի են ենթարկ-
վում ոչ միայն ինքը Անշլիտտիւն, այլ և նը-
րանք, որոնք ապաստան կը տան այդ մար-
դուն, և ահա Հոսիոյ ոստիկանապետ բարօն
Սկարպիան, կասկածելով որ յանցանքը թագն-
ված է նկարիչ Մարիօ ընկալարանում, խու-
զարկում է այդ տունը, բայց ոչինչ չէ գտնում
բացի մի հովնարից, որ պատկանում էր Ան-
շլիտտիւնի բրոշը՝ մարդիկ Ատալանդի կնոջը:
Մինչ այդ կատարվում է, Մարիօն կարողա-
նում է փախչել Անշլիտտիւնի քաղաքից
դուրս ունեցած իր տունը, որը, բացի իրան
Մարիօից, ճանաչում էր և Տօնկան: Բայց
Տօնկան դեռ ոչինչ չէ իմանում, թէ Մարիօն
ուժ է ապաստան տուել, իսկ ոստիկանապետ
Սկարպիան, գտնվելով թագուհու պալատում,
որ Տօնկան պիտի հրգէր, ցոյց է տալիս Տօն-
կանին այն հիմարը, որը նա վերցրել է Մա-
րիօի սենեակից: Սկարպիան կասկածում է այդ-
պիսով Տօնկանից իմանալ Մարիօ և Անշլիտտ-
տի ուր գտնվել և դա նրան աջողում է:
Պէտք է ասած, որ Անշլիտտիւնի փախել էր ի-
բրոշ՝ մարիկուհի Ատալանդի գիտնում է մո-
ռացել էր իր բրոշ թողած հովնարը: Տօնկան
տեսնելով այդ հովնարը Սկարպիան ձեռքին
և, կասկածելով թէ Մարիօն սիրում է մար-
կիզուհի Ատալանդին, խանդից գոռածի պէս
գիտնում է գէպի քաղաքից դուրս գտնված
Մարիօի տունը, որպէս զի բացառութիւն
ստանալ Մարիօից, դրանով Տօնկան անդու-
շաբար յայտնում է Սկարպիան իր սիրականի
ուր լինելը և ահա Սկարպիան յայտնվում է,
եբբ Մարիօն ամեն ինչ պատմում է և բաց է
անում Տօնկանի գաղտնիքը, թէ ուր է թագն-
ված Անշլիտտիւն:

Սկարպիան, չարաւորելով Մարիօին, կար-
դանում է Տօնկանից իմանալ ինչ որ հարկաւոր
է Անշլիտտիւնի մասին. ոստիկանները դիմում
Անշլիտտիւնի թագնված տունը և նրան գտնում
են արդէն մեռած, թունաւորված:

ЮЖН. ОБ. Լրագիրը հաղորդում է, որ Օդես-
այում, բժշկական ֆակուլտետի լաբորանտի,
գլխավոր լիեան համար քննության տուղ
լիվանի դիպլոմաների կամ գիտական վե-
բերի ժամանակ ներս է խուժում երեքսուսար-
քի մի ահագին խուռն և պահանջում, որ
խախտաբանի պաշտպանությունը և վեճերը

սիւն
մի
բօն
նալ
թեա
պաշ
պօն
պեց
չեն
բար
նալ
մոռ
թէ դ
բար
ակա
վաժ
պօն
թեց
մը
պաշ
բը
կան
սաց
ցանկ
խած
Կօդ
կար
է նոր
զամ
հետե
գիր
աշխ

